

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2012/0107 van 21 maart 2012
in de zaak 1112/0085/A/4/0059

In zake: ■■■■, met zetel te ■■■■

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Bert ROELANDTS en Laurent PROOT
kantoor houdende te 9000 Gent, Kasteellaan 141

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
Agentschap Ruimtelijke Ordening, afdeling Antwerpen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Willem SLOSSE
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Brusselsestraat 59
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 26 september 2011, strekt tot de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimtelijke Ordening, afdeling Antwerpen van 15 juli 2011, waarbij aan het Agentschap Wegen en Verkeer, afdeling Antwerpen de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorwaarden voor de aanleg van de N171 fase 1.

Het betreft verschillende percelen gelegen te ■■■■ en te ■■■■ en met kadastrale omschrijvingen ■■■■.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 11 januari 2012, alwaar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Nathalie DE CLERCQ heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Bert ROELANDTS die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Stijn BRUSSELMANS die loco advocaat Willem SLOSSE verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. FEITEN

Op 25 januari 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de heer [REDACTED] namens het Agentschap Wegen en Verkeer, afdeling Antwerpen een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“de aanleg van de N171 fase 1 (nieuw wegvak tussen de A12 en de spoorwegovergang te Niel + bouw rotonde over de A12)”*.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgestelde gewestplan ‘Antwerpen’, gelegen in een gebied voor een lokaal bedrijventerrein met openbaar karakter, industriegebied en reservatiestrook met grondtoon woongebied en in gebied voor dagrecreatie.

De percelen zijn gedeeltelijk gelegen binnen de grenzen van het op 30 juni 1994 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg ‘Kapittel’.

De percelen zijn gedeeltelijk gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, ‘Grootstedelijk gebied Antwerpen’, dat werd goedgekeurd bij besluit van de Vlaamse Regering van 19 juni 2009. Voor de betrokken zone zijn er geen specifieke bestemmingsplannen.

De percelen zijn gelegen binnen de grenzen van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan, ‘Krekelenberg II’, dat werd goedgekeurd bij besluit van de Vlaamse Regering van 7 juni 2006, in een zone voor openbare wegenis.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek in de gemeente Niel, georganiseerd van 1 maart 2011 tot en met 30 maart 2010, worden 2 bezwaarschriften ingediend.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek in de gemeente Boom, georganiseerd van 1 maart 2011 tot en met 30 maart 2010, worden 7 bezwaarschriften ingediend.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek in de gemeente Rumst, georganiseerd van 1 maart 2011 tot en met 30 maart 2010, worden 29 bezwaarschriften ingediend, onder meer door de verzoekende partij.

De dienst Welzijn – Centrum voor Toegankelijkheid van de provincie Antwerpen adviseert op 1 maart 2011 voorwaardelijk gunstig.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Antwerpen adviseert op 11 maart 2011 voorwaardelijk gunstig.

De nv Fluxys adviseert op 9 maart 2011 voorwaardelijk gunstig.

Het Agentschap voor Natuur en Bos adviseert op 11 maart 2011 voorwaardelijk gunstig.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Antwerpen adviseert op 28 maart 2011 gunstig.

De NMBS Holding adviseert op 11 april 2011 voorwaardelijk gunstig.

De dienst Waterbeleid van de provincie Antwerpen adviseert op 20 april 2011 voorwaardelijk gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Niel adviseert op 12 april 2011 voorwaardelijk gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Boom adviseert op 19 april 2011 voorwaardelijk gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Rumst adviseert op 19 april 2011 voorwaardelijk gunstig.

Op 15 juli 2011 beslist de verwerende partij de stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder bepaalde voorwaarden op grond van onder meer volgende overwegingen:

“ ...

Stedenbouwkundige basisgegevens uit de plannen van aanleg / ruimtelijke uitvoeringsplannen

...

Overeenstemming met dit plan

De aanvraag is principieel in overeenstemming met de geldende voorschriften. Concreet komt het erop neer dat de nieuwe weg gelegen is langsheen lijninfrastructuur en reserveringsgebied volgens het gewestplan en langsheen openbare weg en bijzondere ontsluitingsinfrastructuur conform het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan.

De aanleg van deze nieuwe weg stemt volledig overeen met de bestemming zoals weergegeven op de van toepassing zijnde bestemmingsplannen.

...

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Deze beoordeling – als uitvoering van art. 1.1.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling en met oog voor de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen – houdt rekening met de volgende criteria als uitvoering van art. 4.3.1. van de codex:

De geplande werken betreffen de aanleg van een nieuwe weg tussen N177 en ■■■■■, dit ten behoeve van een verbeterde ontsluiting voor de bestaande en toekomstige ruimtelijke ontwikkelingen in deze zone. Door de aanleg wordt een verbeterde ontsluiting gerealiseerd voor vrachtwagens maar tevens ook een verbeterde leefbaarheid voor de omliggende woonwijken. Het verkeer in functie van de bedrijvigheid zoekt vandaag zijn weg naar de A12 via de bestaande woonwijken. De weg komt verhoogd te liggen op een dijk.

- *functionele inpasbaarheid*

Door de aanwezigheid van bedrijvigheid en de toekomstige uitbreiding daarvan is een noodzaak tot een geoptimaliseerde ontsluiting ontstaan, dit vooral vanuit het oogpunt van een verbeterde leefbaarheid voor de omliggende woonwijken.

- *mobiliteitsimpact*

Door de aanleg van de nieuwe weg wordt een verbeterde ontsluiting gerealiseerd waarbij wordt gestreefd naar een gescheiden afwikkeling van vrachtwagen en autoverkeer; tevens werd ook veel aandacht besteed aan de stappers en de trappers waarbij voorzien wordt in gescheiden fietspaden, en ongelijkvloerse kruisingen met n171. Hierdoor wordt een fundamentele verbetering bereikt voor de verkeersveiligheid.

- *visueel-vormelijke elementen*

Bij het ontwerp werd veel aandacht besteed aan de stedenbouwkundige inpassing van de nieuwe weg in de bestaande ruimtelijke structuur. Er wordt een ruime buffer voorzien tussen de woonwijken en de weg en er wordt voldoende aandacht besteed aan een groen landschappelijk kader. Er worden bufferbekkens aangelegd en de aanplantingen maken deel uit van een globale visie van landschappelijke en stedenbouwkundige inpassing binnen het bestaande kader.

- *bodemreliëf*

De weg komt verhoogd te liggen op een berm in het landschap.

- *hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen*

De hinderaspecten van de voorliggende aanvraag is een element waarbij een zeer moeilijk evenwicht wordt nagestreefd, waarbij de hinder zoveel mogelijk wordt beperkt tot buiten de woonwijken. Hierdoor zal de hinder wellicht verschuiven. De algemene doelstelling in dit project is toch duidelijk de hinder zoveel mogelijk buiten de woonwijken te houden en de verkeersveiligheid te verhogen. Dit is een duidelijke beleidskeuze die grondig bestudeerd werd zoals blijkt uit de bijgevoegde projectnota.

Algemene conclusie

De aanvraag kan aanvaard worden.

BIJGEVOLG WORDT OP 15 JULI 2011 HET VOLGENDE BESLIST:

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar geeft de vergunning af aan de aanvrager, die ertoe verplicht is

1° ...

2° de volgende voorwaarden na te leven:

- ***De bijgevoegde voorwaarden, opgelegd door de dienst Waterbeleid en het centrum voor toegankelijkheid van het provinciebestuur van Antwerpen, door de NMBS-Holding, door het Agentschap Natuur en Bos, door de Nv. Fluxys en door het Agentschap onroerend Erfgoed, cel archeologie dienen integraal te worden nageleefd.***
- ***Voor de woning met adres 's [REDACTED] moeten bijkomende geluidswerende maatregelen worden getroffen ter verbetering van de leefbaarheid, bestaande uit een geluidswal van min. 2m. hoogte.***

- *Alle bestaande toegangen tot percelen moeten worden gegarandeerd, zowel tijdens als na de uitvoering der werken. Indien dit tijdens de werken technisch onuitvoerbaar blijkt, zou de tijdelijke hinder maximaal beperkt en tijdig gecommuniceerd moeten worden.*
- *Het volledig operationeel blijven van het ziekenhuis dient te allen tijde gegarandeerd te blijven zowel naar nutsvoorzieningen als naar ontsluiting toe. Aan het bestuur dient steeds een fasering voorgelegd te worden van de geplande werken die een impact kunnen hebben op de efficiënte werking van het ziekenhuis, inclusief ontsluiting en brandtoegangsmogelijkheden.*
- *Door de aanvrager dienen de nodige communicatiemiddelen te worden uitgebouwd om de fasering van de werken en de timing aan de bevolking te communiceren. Minimaal is een groen inbelnummer vereist via de werfborden.*
- *De werken dienen bij uitvoering zoveel mogelijk de normen van het fietsvademeccum na te streven.*

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij stelt in haar verzoekschrift dat de bestreden beslissing werd aangeplakt op 10 augustus 2011 en dat haar verzoekschrift overeenkomstig het bij decreet van 8 juli 2011 gewijzigde artikel 4.8.16, §2, 1°, b) VCRO, is ingediend binnen de termijn van 45 dagen en dus tijdig.

De verwerende partij voert aan dat het verzoekschrift tot vernietiging manifest laattijdig is. Ze stelt dat de verzoekende partij er verkeerdelijk vanuit gaat dat zij 45 dagen de tijd had om haar verzoekschrift in te dienen. Het gewijzigde artikel 4.8.16, §2, 1°, b) VCRO is volgens de verwerende partij slechts van toepassing op beslissingen genomen na de inwerkingtreding van het decreet van 8 juli 2011, zijnde 25 juli 2011. De verzoekende partij beschikte volgens de verwerende partij over een vervaltermijn van 30 dagen, die een aanvang nam op 11 augustus 2011, waardoor het verzoekschrift dat is ingediend na 9 september 2011 manifest laattijdig is.

De verzoekende partij repliceert in haar wederantwoordnota:

“ ...

Probleem in dit dossier is dat er onduidelijkheid bestaat omtrent de aanplakking op zich, getuige onder meer het feit dat de afgeleverde attesten van aanplakking niet correct en onderling tegenstrijdig waren.

Uitgangspunt is dat beroepen bij uw Raad dienen te worden ingediend binnen een vervaltermijn van (toen nog) 30 dagen, ingaande op hetzij de dag na deze van betekening, wanneer dergelijke betekening vereist is, hetzij de dag na deze van de startdatum van de aanplakking, in alle andere gevallen (art. 4.8.16, § 2 VCRO).

...

Omtrent deze datum bestaat (tot op vandaag) de grootste onduidelijkheid.

Nu immers ter plaatse bleek dat er nog niet tot aanplakking van de vergunningsbeslissing werd overgegaan – enkel de bekendmakingsaffiche van het openbaar onderzoek was nog aangeplakt op het terrein – werd contact opgenomen met het gemeentebestuur van Rumst met de vraag ons een attest van aanplakking te bezorgen.

*Na lang aandringen hebben wij slechts op 9 september 2011, zijnde de dag waarop de annulatietermijn volgens de verwerende partij zou zijn verstreken, een **eerste attest van aanplakking** ontvangen (stuk 6). Dat attest was gedateerd op 5 september 2011 en verklaarde dat de aanplakking zou zijn gebeurd binnen de wettelijk voorziene termijn van 10 dagen.*

Vooreerst was dit attest op zich niet duidelijk, aangezien de wettelijke termijn van 10 dagen loopt vanaf de dag van ontvangst van de vergunningsbeslissing door AWV, terwijl niet werd verduidelijkt wanneer dit het geval was. Evenmin werd duidelijk geattesteerd wanneer de beslissing precies zou zijn aangeplakt. Bovendien was uit nazicht ter plaatse gebleken dat er op dat moment (eind juli 2011) nog geen aanplakking was.

*In dat opzicht werd opnieuw contact opgenomen met de gemeente, die (opnieuw na lang talmen) finaal op 21 september 2011 erkende dat een fout was geslopen in het eerste attest van aanplakking (stuk 7) en de dag erna (op 22 september 2011) nog een **tweede attest van aanplakking** bezorgde, waarin nu plots – in tegenspraak met hun eerste attest – wordt geattesteerd dat de aanplakking gebeurde op 10 augustus 2011 (stuk 8). Nochtans bleek uit een nieuw nazicht ter plaatse op diezelfde 10 augustus 2011 dat de aanplakking toen nog niet gebeurd was (stuk 9). Nog steeds was enkel de aankondiging van het openbaar onderzoek aangeplakt.*

Dit tweede attest van aanplakking is derhalve evenzeer duidelijk fout. Bovendien was op het moment van ontvangst van het tweede attest van aanplakking (22 september 2011) de beroepstermijn (30 dagen na 10 augustus 2011) al verstreken, zodat het in die redenering onmogelijk was geweest om tijdig beroep in te dienen.

Enig mogelijke conclusie is dan ook dat de door de gemeente afgeleverde attesten niet correct zijn en dat de gemeente hier duidelijk een loopje heeft genomen met de juridische waarde en gevolgen van deze attestering. Dit blijkt duidelijk uit de laksheid waarmee men omging met het foutieve eerste attest, waarbij men – na lang aandringen – toegeeft dat er iets fout is gelopen, maar dan toch nog bijna 14 dagen wacht met de afgifte van een nieuw attest, waarvan onmiddellijk opnieuw vast stond dat het niet correct was (bij gebreke aan aanplakking in de realiteit).

...

De verzoekende partij voert in ondergeschikte orde aan dat de overgangsbepaling in artikel 7 van het decreet van 8 juli 2011 tot wijziging van diverse bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening strijdig is met het gelijkheidsbeginsel en verzoekt de Raad om twee prejudiciële vragen te stellen aan het Grondwettelijk Hof. Ze betoogt:

“ ...

Subsidiair: overgangsbepaling is strijdig met het gelijkheidsbeginsel

Zelfs indien zou worden uitgegaan van het gegeven dat de aanplakking zou zijn gebeurd op 10 augustus 2011, quod non, dan nog moet worden vastgesteld dat – in navolging van de overgangsbepaling, opgenomen in artikel 7 van het decreet van 8 juli 2011 tot wijziging van diverse bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening – de oude

vervaltermijn (30 dagen na de eerste dag van aanplakking) moet worden toegepast na 31 juli 2011.

Nochtans is de door het decreet van 8 juli 2011 ingevoerde wijziging van de vervaltermijn van 30 dagen naar 45 dagen, ingegeven door een arrest van het Grondwettelijk Hof van 27 januari 2011 (nr. 08/2011), waarin werd geoordeeld dat de vervaltermijn van 30 dagen (ten opzichte van de vroeger geldende annulatietermijn van 60 dagen voor de Raad van State) een onevenredige beperking van het recht op toegang tot de rechter inhield. In dat opzicht vernietigde het Grondwettelijk Hof die vervaltermijn, met dien verstande dat de gevolgen van de vernietigde vervalregeling (artikel 133/71, § 2, 1°, b), 2°, b) en 3°, b), van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening) werden gehandhaafd tot 31 juli 2011.

Dit wil zeggen dat de oude vervaltermijn van 30 dagen tot 31 juli 2011 nog kon worden toegepast. Vanaf die datum kon die oude vervaltermijn evenwel niet langer op een grondwettelijke manier worden toegepast.

Nochtans moet worden vastgesteld dat de in artikel 7 van het voornoemde decreet van 8 juli 2011 voorziene vervalregeling in casu impliceert dat de oude vervaltermijn (van 30 dagen) toch nog wordt toegepast na 31 juli 2011 – door de inwerkingtreding van de nieuwe vervaltermijn te koppelen aan de datum van het nemen van de beslissing en niet aan de datum van aanplakking – en dit in strijd met de duidelijke bepalingen van voornoemd arrest van het Grondwettelijk Hof. Dit brengt met zich mee dat de overgangsbepaling uit artikel 7 van het decreet van 8 juli 2011 in die omstandigheden als nietig moet worden beschouwd, aangezien deze ontegensprekelijk evenzeer met zich meebrengt dat de toegang tot de rechter op een onevenredige manier wordt beperkt, zoals reeds beslist door het Grondwettelijk Hof.

Bovendien bestaat een ongelijkheid tussen enerzijds de derden-belanghebbenden, die een vergunningsbeslissing, genomen vóór 25 juli 2011, maar aangeplakt na 31 juli 2011 wensen aan te vechten voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen en derhalve beschikken over een termijn van 30 dagen en anderzijds de derden-belanghebbenden, die een vergunningsbeslissing, genomen na 25 juli 2011 en (op hetzelfde moment) aangeplakt na 31 juli 2011 en derhalve beschikken over een vervaltermijn van 45 dagen. Niettegenstaande beide beslissingen zijn aangeplakt na 31 juli 2011, dienen immers toch andere vervaltermijnen te worden toegepast, terwijl hiervoor geen enkele redelijke verantwoording bestaat, wel integendeel. Het staat sinds het arrest nr. 8/2011 van 27 januari 2011 van het Grondwettelijk Hof immers ontegensprekelijk vast dat het toepassen van de oude vervaltermijn van 30 dagen na 31 juli 2011 een onevenredige beperking van de toegang tot de rechter impliceert.

Het past dan ook dat uw Raad, vooraleer verder recht te doen, hieromtrent de volgende prejudiciële vragen stelt aan het Grondwettelijk Hof:

“Schendt artikel 7 van het decreet van 8 juli 2011 tot wijziging van diverse bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, de artikelen 10, 11, 22 en 23 van de Grondwet, al dan niet in samenhang gelezen met artikel 6 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens, met artikel 9 van het Verdrag van Aarhus betreffende toegang tot informatie, inspraak in besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden, en met de algemene rechtsbeginselen van het recht op toegang tot de rechter, van rechtszekerheid en van de rechten van de verdediging, in de mate dat beslissingen, die genomen

worden vóór de datum van inwerkingtreding van het decreet (zijnde 25 juli 2011), maar slechts na 31 juli 2011 worden aangeplakt, toch nog worden gevat door de oude vervaltermijn van 30 dagen voor het instellen van een beroep voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen, terwijl het Grondwettelijk Hof in haar arrest nr. 8/2011 van 27 januari 2011 reeds besliste dat die oude vervaltermijn op een onevenredige manier het recht op toegang tot de rechter beperkte, maar de gevolgen van de oude vervaltermijn handhaafde tot maximaal 31 juli 2011? ”

En:

“Schendt artikel 7 van het decreet van 8 juli 2011 tot wijziging van diverse bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in de mate dat beslissingen, die genomen worden vóór de datum van inwerkingtreding van het voornoemd decreet van 8 juli 2011 (zijnde 25 juli 2011), maar slechts na 31 juli 2011 worden aangeplakt, worden gevat door de oude vervaltermijn van 30 dagen voor het instellen van een beroep voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen enerzijds, terwijl beslissingen, die genomen worden na de datum van inwerkingtreding van het voornoemd decreet van 8 juli 2011 (25 juli 2011) , maar evenzeer na 31 juli 2011 worden aangeplakt, worden gevat door de nieuwe vervaltermijn van 45 dagen voor het instellen van een beroep voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen anderzijds, en dit rekening houdend met het gegeven dat het Grondwettelijk Hof in haar arrest nr. 8/2011 van 27 januari 2011 reeds besliste dat die termijn op een onevenredige manier het recht op toegang tot de rechter beperkte?”

...’

Beoordeling door de Raad

De verzoekende partij is een derde belanghebbende voor wie de beroepstermijn, overeenkomstig artikel 4.8.16, §2, 1°, b) VCRO, begint te lopen vanaf de dag na deze van aanplakking.

In het arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 8/2011 van 27 januari 2011 werd met betrekking tot de aanplakking als vorm van bekendmaking van vergunningsbeslissingen overwogen:

“ ...

B.13.3.3.4. Het feit dat de beroepstermijn voor vergunningsbeslissingen ingaat de dag na die van de aanplakking is ingegeven door het doel de vergunningsaanvrager zo snel mogelijk rechtszekerheid te verschaffen, wat niet mogelijk is wanneer de aanvang van de beroepstermijn afhangt van de kennisneming van de beslissing door de verzoeker. Daarbij vermocht de decreetgever rekening te houden met het feit dat het gaat om hetzij grote projecten, waarvan genoegzaam bekend zal zijn dat de vergunning werd verleend, hetzij projecten waarvan de weerslag is beperkt tot de onmiddellijke omgeving van de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft. De decreetgever kon dan ook redelijkerwijs ervan uitgaan dat de aanplakking een geschikte vorm van bekendmaking is om belanghebbenden op de hoogte te brengen van het bestaan van de vergunningsbeslissing.

Bovendien dient de bevoegde burgemeester erover te waken dat tot aanplakking wordt overgegaan en attesteert de burgemeester of zijn gemachtigde de aanplakking. Het gemeentebestuur dient op eenvoudig verzoek een gewaarmerkt afschrift van dat attest af

te geven (artikelen 133/48, § 2, en 133/52, § 4, en 133/55, § 4, 6° en 7°, van het decreet van 18 mei 1999, zoals vervangen bij het bestreden artikel 36).

...

In haar verzoekschrift stelt de verzoekende partij dat de aanplakking gebeurde op 10 augustus 2011, verwijzend naar een attest van aanplakking, ondertekend door de technisch coördinator van de gemeente Rumst. Ze stelt dat haar beroep tot vernietiging tijdig zou zijn, want ingediend binnen een termijn van 45 dagen na de dag van aanplakking van de bestreden beslissing, waarbij het duidelijk is dat ze daarbij verwijst naar de datum van 10 augustus 2011.

Het betoog van de verzoekende partij in de wederantwoordnota dat het attest van aanplakking van 10 augustus 2011 foutief zou zijn omdat er op 10 augustus 2011 geen aanplakking zou zijn gebeurd, is niet alleen in tegenstrijd met de uiteenzetting van de verzoekende partij in het verzoekschrift maar tevens beperkt tot een loutere bewering, die op zijn beurt in tegenstrijd is met de bewoordingen van het attest van aanplakking dat door de verzoekende partij wordt voorgelegd.

De verzoekende partij verwijst naar het arrest van de Raad van State nr. 215.174 van 16 september 2011 waarin werd geoordeeld dat een attest, dat afgeleverd is door een beëdigd ambtsdrager in de uitoefening van zijn functie, het bewijs levert dat de aanplakking heeft plaatsgevonden, tenzij het gaat om een vals attest. De stelling van de verzoekende partij dat het attest in casu vals zou zijn wordt echter niet aangetoond. Het vals zijn van het vermelde attest kan niet worden afgeleid uit het louter feit dat een eerder attest van 5 september 2011 werd vervangen door een tweede attest. Temeer de verzoekende partij daaromtrent stelt dat de *“gemeente (...) erkende dat een fout was geslopen in het eerste attest van aanplakking”*. Uit het feit dat een fout in een eerste attest van aanplakking wordt hersteld in een tweede attest van aanplakking, kan niet worden afgeleid dat het tweede attest van aanplakking vals zou zijn. Op de terechtzitting verklaart de raadsman van de verzoekende partij bovendien dat het tweede attest van aanplakking niet het voorwerp uitmaakt van een procedure van valsheid. In het arrest nr. 215.174 oordeelde de Raad van State dat een *“attest, dat uitgaat van een beëdigde ambtsdrager in de uitoefening van zijn functie, levert, bij gebreke aan betichting wegens valsheid, het bewijs dat de aanplakking heeft plaatsgevonden.”*

De verzoekende partij toont derhalve niet aan dat het attest van aanplakking niet het bewijs levert dat de aanplakking heeft plaatsgevonden op 10 augustus 2011.

De verzoekende partij toont evenmin aan dat het haar onmogelijk zou zijn geweest om tijdig een verzoek tot vernietiging in te dienen. Het feit dat haar pas op 21 september 2011 een attest werd afgeleverd bewijst deze onmogelijkheid niet. Uit het attest van aanplakking blijkt dat de bekendmaking van de vergunningsbeslissing gebeurde op 10 augustus 2011. Deze bekendmaking is de start van de beroepstermijn en niet het afleveren van een attest van aanplakking. Bovendien toont de verzoekende partij niet in het minst aan dat ze op een nuttig tijdstip om een afschrift van het attest van aanplakking heeft verzocht en niet kon bekomen. Ze toont evenmin aan dat het gebeurlijk laattijdig afleveren van een attest van aanplakking tot gevolg heeft dat de beroepstermijn geen aanvang neemt.

Met de verwerende partij moet vastgesteld worden dat, aangezien de aanplakking gebeurde op 10 augustus 2011, de laatste nuttige dag om een verzoekschrift tot vernietiging in te dienen 9 september 2011 was, terwijl de verzoekende partij haar beroep instelde bij aangetekend schrijven van 26 september 2011.

De verzoekende partij betwist in haar wederantwoordnota niet dat de beroepstermijn van 45 dagen, zoals ingevoerd bij decreet van 8 juli 2011 tot wijziging van diverse bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, slechts van toepassing is op vergunningsbesluiten die zijn genomen na 25 juli 2011 en derhalve niet van toepassing is in onderhavige zaak.

De verzoekende partij voert in haar wederantwoordnota wel aan dat het toepassen van de oude vervaltermijn na 31 juli 2011 strijdig is met het gelijkheidsbeginsel en bovendien een ongelijkheid creëert tussen derden belanghebbenden die een vergunningsbeslissing wensen aan te vechten die werd aangeplakt na 31 juli 2011. Met name zou er volgens de verzoekende partij een ongelijkheid bestaan omdat naar gelang de aan te vechten vergunningsbeslissing dateert vóór of na 25 juli 2011, de derden belanghebbenden beschikken over een termijn van respectievelijk 30 of 45 dagen. Ze verzoekt om de door haar gesuggereerde prejudiciële vragen te onderwerpen aan het oordeel van het Grondwettelijk Hof.

De verzoekende voert het middel met betrekking tot de ongrondwettigheid van artikel 7 van het decreet van 8 juli 2011 tot wijziging van diverse bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, pas aan in haar wederantwoordnota. Ook middelen die de openbare orde raken moeten, teneinde de rechten van verdediging van de andere partijen te vrijwaren, in principe in het verzoekschrift worden ontwikkeld, tenzij de grondslag ervan pas aan het licht is kunnen komen door de inzage van het administratief dossier. Ten dezen is dit niet het geval. Het nieuw middel is derhalve onontvankelijk, zodat er geen noodzaak bestaat tot het onderwerpen van de gesuggereerde vragen aan het Grondwettelijk Hof.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep tot vernietiging is onontvankelijk.
2. De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van het de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 21 maart 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vierde kamer, samengesteld uit:

Nathalie DE CLERCQ, voorzitter van de vierde kamer,

met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Katrien VISSERS

Nathalie DE CLERCQ